

DOKUMENT 7-6-regeln

Av: Robin Nilsson

Foto: Bildbyrån & Christoffer Borg Mattisson

Den har kallats den värsta regeln i historien. Skit för handbollen. Något som skadar sporten på djupet. Det har skapats protestlistor och upprop. Skandalartiklar och skarpa utspel.

Men drygt tre år efter införandet sitter beslutsfattarna i Internationella Handbollförbundet lugnt i båten. Och det värsta av allt är att de tycks ha siffrorna på sin sida.

Är sju mot sex-spelet början på slutet – eller helt enkelt bara ett taktiskt redskap för specifika matchsituationer?

Här är historien om hur den omstridda regeln plötsligt bara dök upp, hur den har påverkat både spelare och tränare – och hur den riskerar att förändra hela vår syn på vad handboll är.

”Efter en kvart hade Island gjort sex mål, varav fem i tomt mål. Jag tycker inte att det är det vi vill med handbollen.”

”

Sommaren 2019 är på intågande och inne i Estrad Alingsås har över 2 500 åskådare svettat sig igenom den första SM-finalen mellan AHK och Sävehof. Några av dem har rest sig från sina platser och är på väg ut när slutsignalen går. Desto fler sitter kvar för att tacka hemmaspelarna. Det är så man gör, även om hemmalaget har förlorat. Medan de båda lagen står uppradade på mittplan förflyttar sig Johan Nilsson till C More:s studio några meter därifrån. Den skäggprydda lagkaptenen har gjort en bra match, men är av lätt insedda skäl deppig. Sävehof har vunnit matchen med 33–30 och gästernas spelgeni Jonas Laholm har varit överlägsen. Han har lugnat ner spelet, fördelat bollarna och tagit rätt beslut i nästan alla lägen. Sju mot sex-spelet har gett maximal utdelning mot ett stundtals förvirrat och aningslöst Alingsås.

Det är nu som den under flera år omdebatterade regeln på allvar gör entré i en svensk tv-studio. Det har äntligen blivit dags att analysera och ta den på allvar. Ankaret Marika Eriksson frågar, med sin lätta och positiva stämma, vad Alingsås möjligen kan göra för att stoppa Sävehofs sju mot sex-spel i de kommande matcherna.

Johan Nilsson eftersvettas och verkar allmänt uppgiven.

– Det är svårt. De är ju en man mer liksom, säger han.

Under de tre åren som regeln har funnits har ingen lyckats analysera den bättre.

”De är ju en man mer”.

Sanningen är också att det inte är så många svenskar som har analyserat regeln överhuvudtaget, av den enkla anledningen att den inte har använts i någon större utsträckning.

Men nu hade debatten även nått Sverige.

Några månader tidigare avgjordes herrarnas VM i Danmark och Tyskland. Då hade danskarna debatterat sju mot sex-regeln i flera år. Redan i maj 2016, innan regeln ens hade införts, varnade Skjerns tränare Ole Nørgaard för vad som komma skulle. Och han höll inte igen.

– Av alla dumma förslag som någonsin kommit i handbollshistorien är nog det här det värsta, sa han.

Ungefär samtidigt hade Nyköbing Falsters dåvarande tränare Niels Agesen, som numera är tränare i Randers HK, skapat gruppen ”Bojkotta den nya 7 mot sex-regeln” på Facebook. Med sig hade han också en majoritet av danska elittränare på både dam- och herrsidan som gått

samman för att protestera mot införandet av regeln.

Vid VM 2019 hade det gått ytterligare nästan tre år och danskarna hade fått de internationella topptränarna med sig. När danska TV2 frågade VM-tränarna vad de tyckte om sju mot sex-regeln var 16 av 20 emot.

– Jag vet inte varför IHF vill ha regeln när ingen är för den, sa Argentinas spanske förbundskapten Manuel Cadenas.

– Regeln har förändrat handbollen drastiskt. Jag bryr mig inte om den. Den har skadat handbollen på djupet, sa landsmannen David Davis, förbundskapten för Egypten.

Även vår svenske förbundskapten Kristján Andrés-son tyckte till.

– Jag har sett en halvlek av Makedonien–Island och efter en kvart hade Island gjort sex mål, varav fem i tomt mål. Jag tycker inte att det är det vi vill med handbollen. Vi vill ha en fartfylld handboll.

I det stora hela är det egentligen bara den danske förbundskapten Nikolaj Jacobsen som fortsätter att uttala sig positivt kring regeln. Han gillar den. Tycker att den är kanon att kunna använda sig av. Det måste absolut poängteras redan här, även om ska vi ta itu med just honom lite senare.

Hos Internationella Handbollförbundet (IHF) återkommer man ofta till att det är tränarna och spelarna som i längden ska bestämma hur reglerna ska utformas. Hur kommer det sig då att regeln får vara kvar, trots att motståndet alldeles uppenbart är så starkt? Och vem eller vilka var det som tyckte att det här var en bra idé från första början?

DET HÄR ÄR SJU MOT SEX-REGLN

– Tidigare kunde man ta ut målvakten och sätta in en extra utespelare med väst för att kunna spela med en man mer i anfallsspelet. Den så kallade västspelaren har sedan kunnat agera målvakt om man inte hunnit byta tillbaka till den ordinarie målvakten.

– Med den nya regeln behövs inte västen, vilket gör att vilken spelare som helst kan byta med målvakten. Ingen av utespelarna får heller agera målvakt om man inte hinner byta, utan målet är tomt tills den ordinarie målvakten byts in.

Sju mot sex-spel är i sig ingen nyhet. Att byta ut målvakten och sätta in en extra utspelare användes länge som en sista utväg föra att göra mål i utsatta lägen i slutet av matcherna. Om detta har det egentligen aldrig funnits någon större debatt. Då har det snarare varit fokus på västens fysiska utseende. Längre var ju faktiskt västen bara en väst, varken mer eller mindre.

Det har också funnits olika typer av riktlinjer på västens färg. Skulle den ha samma färg som målvakten har på sin tröja? Eller samma färg som resten av utspelarna har? Svart fick den i alla fall inte vara, det var domarnas färg, punkt slut.

Under hemma-EM 2002 låg Sverige under med en boll mot Tyskland när bara 16 sekunder återstod. Bengt "Bengan" Johansson tog, efter visst velande, timeout.

– Det är så bra som man kan ta en timeout, sa Claes Hellgren okritiskt.

Sedan började förvirringen. Från kommentatorsbåset föreslog Hellgren avslut på Johan Petersson. Stefan Lövgren ville ha "diagonalpass och luft". Magnus Wislander mumlade om att ta ut målvakten. "Bengan" själv försökte trycka in en falsk tjeckrörelse – och lyckades till slut. Och så skulle ju målvakten tas ut.

– Ehh... du in... Sivertsson! Sivertsson, ta på dig tröjan! Sivertsson! gormade Bengan i en av de mest klassiska av alla svenska timeouter.

Det Thomas Sivertsson till slut tog på sig var däremot ingen tröja, utan just en väst. En gul väst, samma färg som de svenska utspelarna och inte alls som den röda som målvakten Peter Gentzel hade på sig.

Sivertssons påverkan på spelet i det där sista anfallet får nog anses som minimal, men Staffan Olsson gjorde mål och tog matchen till förlängning. Med viss hjälp av domarna, får man lov att säga. Tyskland kastade faktiskt in 27–26 i tomt mål, men makedonierna Dragan Nachevski och hans kusin Marjan hade blåst lite för

tidigt i pipan och målet underkändes.

Sedan dess har västen bytt utseende ett flertalet gånger för att på en del ställen tas bort helt och ersättas av en målvaktströja med ett hål på ryggen.

Det är där vi befinner oss 2013. Att byta in en extra utspelare i stället för en målvakt har på sina håll även börjat användas när det bollförande laget har drabbats av en utvisning. På så sätt blir det spel sex mot sex och chanserna att göra mål ökar väsentligt.

Problemet är den här förbannade målvaktströjan som en av utspelarna ska behöva springa runt med. Det ser ju inte riktigt klokt ut i tv-sändningarna.

Uppe på IHF:s huvudkontor i Basel börjar det därför smidas planer. 2013 får arbetsgruppen som kommer att kallas "New Rules Working Group" i uppdrag att se över regelverket.

Med i "NRWG" (jo, den kallades faktiskt så internt) är då IHF:s två reglexperter Jürgen Scharoff och Hanspeter Knabenhans, den förre

stortränaren Heiner Brand (han med mustaschen), den dåvarande ordföranden i IHF:s regel- och domarkommission Manfred Prause samt Ramón Gallego, som då var medlem i i regel- och domarkommissionen och sammankallande i "NRWG". Mot slutet, när det börjar brännas till kring införandet av de nya reglerna, tillkommer även Dietrich Späte i gruppen. Tysken är då ordförande i IHF:s kommission för träning och metoder.

Det är alltså fyra tyskar, en schweizare och en spanjor som ligger bakom allt. För på något annat sätt går det inte att tolka det. Även om de formellt sett inte fattar några beslut, är det i den här gruppen som fröna till de nya reglerna börjar sås. Och det är inte bara sju mot sex-spelet som gruppen arbetar med. När ändringarna slår igenom några år senare har de även justerat reglerna kring passivt spel, blått kort, de sista 30 sekunderna och vad som gäller när en spelare blir skadad.

JOURNAL DIGITAL

Journal Digital utvecklar svensk socialtjänst!

Vill du göra skillnad för dina klienter?

För mer information se vår informationsfilm:
<http://journaldigital.se/process>

När IHF senare summerar hur processen kring regeländringarna har gått till, är punkt nummer ett kort och koncis: ”2013: New Rules Working Group”.

Det är i den här gruppen det startar. Klart och tydligt.

Så hur går det till när dessa sex herrar diskuterar sig fram till en regeländring som påverkar så många runt om i världen? Varifrån kommer idéerna?

Medlemmarna i NRWG gillar att göra ett stort nummer av att det i förlängningen är tränarna och spelarna som ska bestämma vilka regler som ska gälla. Enligt Ramón Gallego skickade gruppen också ut enkäter till tränare och ”handbollsexperter” runt om i världen och fick därigenom förslag till olika regeländringar. Vilka tränarna och regelexperterna var är oklart, men låt oss i alla fall konstatera att det sannolikt inte var samma tränare, och i förlängningen spelare, som protesterade mot de nya reglerna redan innan de infördes. Och var det verkligen de tillfrågade tränarna och experterna som inte gillade utseendet på västen och tyckte att det såg dåligt ut för publiken?

Eller var det en åsikt som kom från högre ort?

För det var ju Manfred Prause som, till danska TV2, sa att just det var huvudanledningen till regeländringen.

– Sju mot sex-regeln har blivit ändrad av en enkel anledning. Det är besvärligt att spelarna hela tiden ska ta av och på en överdragströja, och det ser inte heller bra ut när en utespelare har en tröja på sig så att man inte kan se spelarens nummer.

Med frågan om det här verkligen är anledningen till regeländringen lyckas vi få tag på Ramón Gallego, som numera har tagit över som ordförande i IHF:s regel- och domarkommission, via mejl.

Efter en vecka kommer svaren. Gallego har då fått sällskap av Dietrich Späte, ni vet tysken som kom in i gruppen lite senare än de andra, och det är han som svarar på just den här frågan.

Vad var huvudanledningen till att ni ändrade sju mot sex-regeln?

– Det är inte en helt ny regel eftersom det har funnits lag som har spelat sju mot sex även före regeländringen. Vår analys av herrarnas VM 2019 visar tydligt att sju mot sex bara spelas av ett fåtal lag. Bara 3,8 procent av anfallen spelades i sju mot sex. Lagen använder ofta regeln i specifika matchsituationer. Det är därför det är en taktisk möjlighet för tränarna, varken mer eller mindre. Så här långt finns det inga tendenser som visar att sju mot sex kan spelas framgångsrik över längre perioder, svarar Späte, som någonstans på vägen måste ha glömt vad frågan egentligen var.

MAKTSPELARNA KRING REGELVERKET

Det som först kallades New Rules Working Group (NRWG) har senare bytt namn till Rules Game Development Working Group (RGDWG).

MEDLEMMAR I NRWG

- Manfred Prause, tidigare ordförande i IHF:s regel- och domarkommission.
- Ramón Gallego, ordförande i IHF:s regel- och domarkommission
- Dietrich Späte, ordförande i IHF:s kommission för träning och metoder
- Heiner Brand, före detta tysk förbundskapten
- Jürgen Scharoff, regelexpert på IHF
- Hanspeter Knabenhans, regelexpert på IHF

MEDLEMMAR I RGDWG

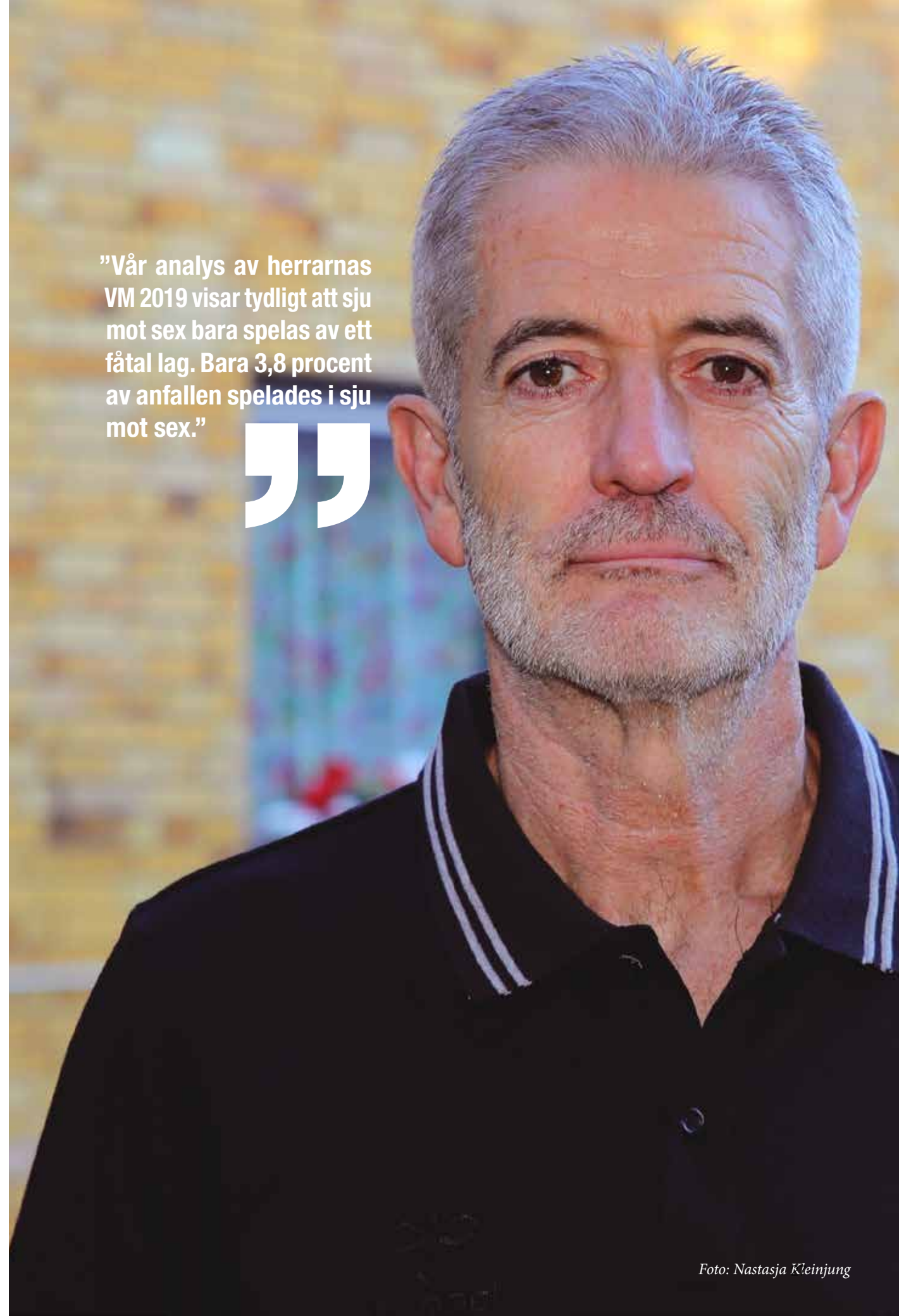
- Ramón Gallego
- Dietrich Späte
- Jürgen Scharoff
- Hanspeter Knabenhans
- Tono Huelin, EHF-delegat, IHF-expert
- Jörn Möller, regelexpert på danska handbollsförbundet.
- Helmut Hörisch, utbildnings- och utvecklingschef på EHF.
- Dragan Nachevski, medlem i EHF:s tävlingskommitté och ordförande i EHF:s domarkommitté.

REGELPROCESSEN

Det har inte publicerats mycket om hur processen kring regeländringen faktiskt gick till. Men enligt det som finns nedskrivet såg den ut så här:

- 1) 2013: New Rules Working Group – Jürgen Scharoff, Hanspeter Knabenhans, Heiner Brand, Manfred Prause, Ramón Gallego.
- 2) IHF FORUM DEN 2014 – S.Olsson, T. Dujshabaev, G. Gudmundur, U. Wilbeck, M. Biegler, Heiner Brand och andra topptränare. J.Bonaventura (toppdomare), IHF-representanter och lagledare. Media, experter på tv/marknadsföring/nätverk.
- 3) Feedback från ungdoms- och junior-VM i Brasilien och Ryssland. Mer än 200 matcher. Positiv feedback från tränare, domare, tekniska delegater.
- 4) Rio-OS 2016.

”Vår analys av herrarnas VM 2019 visar tydligt att sju mot sex bara spelas av ett fåtal lag. Bara 3,8 procent av anfallen spelades i sju mot sex.”

Punkt nummer två i IHF:s summering lyder "IHF FORUM DANMARK 2014" och är intressant. Det är nämligen det här forumet, som officiellt heter "IHF Forum for the Future of Handball", i danska Bjerringbro som har figurerat som startskottet för de nya reglerna. Det var dit som bland andra Staffan Olsson var inbjuden. Tillsammans med andra förbundskaptener som Michael Biegler (Polen), Gudmundur Gudmundsson (Danmark), Talant Dujshebaev (Ungern) och förre stortränaren Ulrik Wilbek ingick Staffan i den högprofilerade tränargrupp som var med och skapade de nya reglerna. Det är åtminstone så det har tolkats.

Därför var det också med viss förvirring som man läste Sportbladet inför OS i Rio de Janeiro i början av augusti 2016. Där uttalade sig Staffan Olsson kritiskt om den nya sju mot sex-regeln, som just hade införts.

– Jag tycker att handbollen är en så pass attraktiv sport som den är. Den här regeländringen ger en "smuggelhandboll". Det blir mer stillastående. Det handlar bara om att dra på sig försvarare. Jag ser ingen finess i det här, sa Staffan.

Hur kunde han, som hade varit med och skapat reglerna, plötsligt uttala sig så?

Men i verkligheten hade IHF:s framtidsforum väldigt liten, om ens någon, inverkan på regeländringarna. Staffan Olsson minns hur diskussionerna gick i Danmark.

– IHF arrangerade och det man framför allt diskuterade var det här med passivt spel. Jag kommer även ihåg att IHF tyckte att vi tränare skulle ha kostym på oss, den diskussionen var också rätt intensiv, säger Staffan.

Hur gick diskussionerna kring sju mot sex-regeln?

– Jag upplevde det inte som en diskussion egentligen, och jag har pratat med flera andra som var där och som inte heller uppfattade det så. Egentligen kom de bara in i rummet där vi satt och presenterade regeln lite kort som att "vi ska ta bort västen, för den ser inte bra ut i

tv". Det diskuterades aldrig. Eller det var åtminstone aldrig någon diskussion som vi fick vara med på. Det kom bara i förbifarten.

Två av herrarna som ledde mötet var tidigare nämnda Manfred Prause och Ramón Gallego.

Staffan Olsson är själv nöjd med sin medverkan på mötet, men vill slippa skulden för sju mot sex-regelns tillkomst.

– Jag hade faktiskt förslag kring regeln om passivt spel, att inte bara passningarna skulle räknas, utan även varje gång man studsar bollen. För mig är det samma sak. Men jag vet inte om de lyssnade, jag har i

alla fall inte blivit bjuden till fler möten, säger han och skrattar.

– De frågade vid något tillfälle om jag hade några nya idéer och jag kläckte ur mig tredomarsystemet som nu ska testas i Danmark kommande säsong. Då sa de i alla fall inte åt mig att hålla tyst.

Det här forumet har senare lyfts fram till sju mot sex-regelns fördel och i "New Rules Working Group" har man hävdade att man fick god respons från de deltagande förbundskaptenerna. När vi över mejl frågade Ramón Gallego om vilken input de i själva verket fick av tränarna, svarade han så här:

– De inbjudna tränarna deltog i alla diskussioner,

inte bara om sju mot sex, utan även om passivt spel och hur vi kan göra handboll mer attraktivt genom att straffa det hårda spelet på ett tuffare sätt.

Staffan Olsson igen:

– Jag blev också jätteförvånad när de sa att de hade fått positiv respons på den regeln. Det var egentligen få saker vi kände att vi fått dela med oss av och att de hade lyssnat.

Hur gick det med klädkoden då? Jag ser inga kostymer på bänkarna ännu...

– Nej, klädkoden var den batteln som vi vann, haha, skrattar Olsson.

"Egentligen kom de bara in i rummet där vi satt och presenterade regeln lite kort som att "vi ska ta bort västen, för den ser inte bra ut i tv." Det diskuterades aldrig."

Med den positiva responsen från framtidsforumet i ryggen beslutas det att testa de nya reglerna under herrarnas junior- och ungdomsvärldsmästerskap under sommaren 2015. Det är de enda officiella testen som planeras att genomföras innan ändringarna ska klubbas igenom på IHF-kongressen i Sochi senare samma år.

Av någon anledning gör däremot det isländska förbundet vulkanen när man använder sig av de nya reglerna under sommarens test. De blir överlyckliga över sju mot sex-spelet. Och det är kanske inte så konstigt. Till junior-VM är man förvisso inte kvalificerat men på ungdoms-VM vinner Island sin grupp och går senare ända till semifinal innan man åker ut och spelar hem bronsmedaljen mot Spanien. Nu frågar man IHF om det är okej att testa reglerna på Island under säsongen 2015/16. IHF gör tummen upp och "NRWG" har fått ännu mer positiv respons att ta med sig till IHF-kongressen.

Väl i Sochi klubbas de nya reglerna igenom av ett enhälligt IHF Council. Den tidigare EHF-presidenten Jean Brihault satt då med i Council och har berättat om hur beslutet gick till.

– Det var några enkla anmärkningar, men jag kan inte säga att det var en debatt om reglerna. De antogs efter inställningen från den grupp som hade arbetat med dem. När vi behandlade saken i Council var fokus mer på huruvida förändringarna skulle gälla redan under VM eller först från sommaren, sa fransmannen till danska TV2.

Fler inspel behövdes alltså inte. Fyra tyskar, en

schweizare, en spanjor, en snabb genomgång framför Staffan Olsson och ett lyckat test på två ungdomsturneringar räckte för att, som många alltså hävdar, förändra sporten i grunden.

När reglerna godkändes var tanken först att de skulle börja användas redan till damernas VM i december 2015. Ett förslag som snabbt slogs ner av bland andra värdnationen Danmark. I stället infördes reglerna den 1 juli 2016 – en månad före OS i Rio när Staffan Olsson alltså var en av flera som rasade.

Om det här snabba förfarandet ändå förde något gott med sig så var det att IHF:s stadgar blev något tydligare när det gäller regeländringar. Svenska Anna Rapp sitter sedan 2017 med i IHF Council (och kan inte på något sätt beskyllas för de beslut som Council tog 2015) och säger att det ska krävas mer omfattande testperioder innan regler kan ändras. Det stod klart efter IHF:s kongress i Göteborg i somras.

– När reglerna ändrades senast blev det lite olyckligt tajt inpå. Det gjordes nog rätt, men det var ett OS det året och allting ska tas i en viss ordning. Det ska testas i olika länder och på olika nivåer. Det blev ett förtydligande där kan man säga, berättar Rapp.

Framöver räcker det alltså inte att testa nya regler under två ungdomsmästerskap och hoppas på ett isländskt glädjefnatt, utan nu krävs det att minst tre medlemsnationer testar reglerna under minst en hel säsong. Något som också innebär att eventuella regeländringar dröjer åtminstone två-tre år till.

2013

IHF:s regelgrupp "New Rules Working Group" börjar ta fram förslag på de nya reglerna. Här föds också idén med att ta bort västspelaren. Medlemmar i gruppen är då Jürgen Scharoff, Hanspeter Knabenhans, Heiner Brand, Manfred Prause och Ramón Gallego.

OKTOBER 2014

IHF arrangerar "The 2nd IHF Forum for the Future of Handball" på Poul Due Jensen Academy i danska Bjerringbro. Syftet är att diskutera eventuella regeländringar som ska göra sporten mer attraktiv. Ett antal prominenta handbollsgäster är inbjudna, däribland den dåvarande svenske förbundskaptenen Staffan Olsson. Han säger att sju mot sex-regeln inte diskuteras överhuvudtaget. Mannen som leder mötet, Manfred Prause, nämner bara kort att det inte ser bra ut i tv med en västspelare och att den därför kommer att tas bort.

19 JULI-1 AUGUSTI 2015

De nya reglerna testas under herrarnas junior-VM i Brasilien.

7-20 AUGUSTI 2015

De nya reglerna testas under herrarnas ungdoms-VM i Ryssland.

6 NOVEMBER 2015

Under IHF-kongressen i ryska Sochi beslutar ett enhälligt IHF Council att ändra, eller ratificera, handbollens spelregler. Sju mot sex-regeln, där den så kallade västspelaren tas bort, ingår i ändringarna. Beslutet baseras helt och hållet på de argument som medlemmarna i "New Rules Working Group" tagit fram.

5 MAJ 2016

Nyköbing Falsters dåvarande tränare Niels Agesen (numera tränare i Randers HK) skapar gruppen "Bojkotta den nya 7 mot sex-regeln" på Facebook. Han har tidigare gått samman med danska elittränare på både dam- och herrsidan för att protestera mot införandet av den nya regeln.

2 JULI 2016

Damernas junior-VM avgörs i Ryssland och mästerskapet blir först ut sedan de nya reglerna införts. Ola Månsson är svensk förbundskapten och säger att "det var knappt någon som vågade använda sju mot sex".

2-5 JULI 2019

IHF:s kongress går av stapeln i Göteborg. Man konstaterar då att inga ändringar gällande sju mot sex-regeln är nödvändiga eftersom det används så lite. Däremot kommer man fram till att nya regler framöver ska testas i minst tre nationella ligor under en hel säsong innan de införs.

SEPTEMBER 2015

Det isländska handbollsforbundet har själv begärt att få testa de nya reglerna på klubb-nivå när dam- och herrligorna drar igång. IHF godkänner detta som ett inofficiellt test.

5 DECEMBER 2015

Damernas VM inleds. Från början var tanken att de nya reglerna skulle börja gälla redan här, men efter stora protester från bland annat värdnationen Danmark beslutade IHF att skjuta på införandet.

1 JULI 2016

De nya reglerna införs över hela världen.

6-21 AUGUSTI 2016

OS i Rio de Janeiro avgörs och sju mot sex-regeln väcker tidigt ilska hos både tränare och spelare, däribland de svenska. "Den här regeländringen ger en "smuggelhandboll". Det blir mer stillstående. Det handlar bara om att dra på sig försvarare. Jag ser ingen finess i det här", säger förbundskapten Staffan Olsson.

10-27 JANUARI 2019

Efter tre och ett halvt år med de nya reglerna, där sju mot sex-spelet fortsatt att debatteras, gör IHF en omfattande utredning av regeln och dess påverkan på spelet under VM i Tyskland och Danmark. Man kommer bland annat fram till att sju mot sex-spelet bara används i 3,86 procent av alla anfall under VM.

”Om alla lag hade spelat sju mot sex hade det varit en katastrof för handbollen.”

Till slut så sitter han där, bakom ett bord, en mikrofon och med en välklädd presschef vid sin sida. På den svenska sidan Öresundsbron har en man precis hotat att spränga centralstationen i Malmö, vilket har stängt ner hela kollektivtrafiken. Men det är inget som har noterats på den danska sidan när herrlandslaget håller en pressträff inför sina avslutande EM-kvalmatcher mot Ukraina och Färöarna. Förbundskapten Nikolaj Jacobsen har precis gjort sina sista matcher som tränare för Rhein-Neckar Löwen, där han har firat så stora framgångar med sitt sju mot sex-spel. Det är också han som, trots att han är från Danmark där kritiken mot regeln har varit som allra starkast, har vidhållit sin positiva syn på taktiken.

Nikolaj Jacobsen borde alltså, för vilken sju mot sex-skeptiker som helst, vara en av bovarna i dramat. Nu sitter han framme vid podiet och muttrar besviket över hur dåligt spelschemat är lagt och hur dumma EHF är som placerat in två EM-kvalmatcher precis när hans spelare håller på att fira olika titlar runt om i Europa.

Som om det inte finns större saker att oro sig över?!

Elva danska reportrar är på plats, inklusive ett tv-team. En skada på Mads Mensah stör litegrann, men det är trots allt bara Ukraina och Färöarna som väntar. När danskarna är klara med sina frågor i den efterföljande mixade zonen inleds det som är tänkt att bli ett sju mot sex-förhör.

Nu ska Nikolaj Jacobsen få stå till svars för den skada

han åsamkat handbollen genom att vara så positiv till sju mot sex.

Men i stället skiner han upp när frågorna kommer.

– Sju mot sex har ändå inte haft en SÅ stor effekt.

Möjligen är det lätt att dra den slutsatsen från där han sitter. Jacobsen var en av de första att använda sig av sju mot sex kontinuerligt och tittar man nyktert på det är det fortfarande inte särskilt många som har gjort honom sällskap. En annan förbundskapten, Lino Cervar, är en av dem som har försökt, men inte lyckats i samma utsträckning. Och i Tyskland, där Jacobsen alltså tränat RNL de senaste fem åren, verkar man knappt ens ha tagit notis om framgångsreceptet.

– Där är det knappt några lag som använder det och inget snack om det alls. I Danmark är det rätt mycket diskussioner, men inte i Tyskland.

Varför har just du lyckats så bra?

– Vi har bara arbetat med det mycket. Vi har spelat det mycket med Andy Schmid i Rhein-Neckar Löwen, först tillsammans med (Rafael) Baena på linjen och nu med (Jannik) Kohlbacher. Det var egentligen ingen annan som hade börjat med det förrän vi själva gjorde det.

Många skulle nog ranka mittnian Andy Schmid som världens bästa sju mot sex-spelare. Med en taktik som handlar om att ta rätt beslut vid rätt tidpunkt är han den optimala spelartypen. Han har blicken, skottet, känslan och den taktiska kompetensen. Jacobsen medger att utan Schmid hade det inte gått att spela sju mot sex.

– Du måste ha de här spelartyperna, annars blir det svårt. Om du inte har bra värderingsspelare utan bara skottkraft, så blir sju mot sex svårt. Vi har också sett fler och fler lag som spelar ett dåligt sju mot sex-spel och jag tror inte att det kommer att spelas så mycket mer. I varje fall inte i Tyskland eller på de stora mästerskapen. Lagen har blivit bättre på att försvara sig och funnit några bra lösningar defensivt.

Så du menar att vi inte behöver vara oroliga för att det ska ta över handbollen?

– Nej, det tror jag inte. I så fall hade det redan varit betydligt mer än vad det är nu. Och som sagt, lagen har blivit bättre på att försvara mot det. Det har inte fått det här stora inflytandet. Man kan vända vissa matcher med hjälp av sju mot sex, men förr spelade man ju likadant fast med en väst eller överdragströja.

Men är du fortfarande positiv till regeln i sig?

– Eeeh, jag har inget emot regeln. Den ger ett taktiskt medel mer. Men jag vill vara tydlig, om alla lag hade spelat sju mot sex hade det varit en katastrof för handbollen. Men så länge det inte är mer än nu så ser jag inte det som ett problem.

Att se Nikolaj Jacobsen som ondskan i egen hög person är svårt, även om man försöker. Den förre kantliraren är helt enkelt en charmig typ med glimten i ögat och som bjuder på sig själv.

Vad är syftet med att spela sju mot sex?

– I Rhein-Neckar var vi ingen stor trupp och då använde vi det för att slippa man mot man-situationer. För oss var det riktigt fint att slippa det fysiska spelet. Samtidigt, om vi är fysiskt starka är sju mot sex också riktigt bra. När vi till exempel mötte Kristianstad i Champions League visste vi att de skulle ha svårt mot våra fysiska mittsexor.

Ett annat syfte som han själv tar upp kan vara att störa aggressiva försvar. Det var inte ofta hans Danmark var i trubbel under hemma-VM i januari, men när de väl var det plockade Jacobsen bara fram sju mot sex-spelet. Och om han inte gjorde det för att störa motståndarförsvaret, så var det för att vila spelarna under det tuffa matchandet under mästerskapet. Siffror från VM visar också att hans Danmark var överlägset bäst på att behärska sju mot sex-spelet.

Går det att stoppa ett perfekt sju mot sex-spel?

– Det är nog svårt. Men det är också svårt att spela ett perfekt sju mot sex. Du har hela tiden i bakhuvudet att om du gör fel så ligger bollen i det andra målet. Men när folk har spelat det mot oss har vi löst det riktigt fint med offensiva kanter eller 5–1. Det ser man också mer och mer internationellt.

Varför använder inte sig fler lag av sju mot sex?

– Det kan vara att tränarna inte tycker att man har spelarna till det. Sedan kan det också handla om att man är motståndare till själva spelet och därför inte använder sig av det. Det kan vara stolthet också... men några sådana problem har inte jag, haha. För mig är det bara ett sätt att vinna. Sedan får vi se om fyra-fem år om det har fått större betydelse, men det tror jag inte.

Vilken regel skulle du vilja ändra då?

– Passivt spel en katastrof. Det tar för lång tid med sex passningar och man kan få frikast efter frikast efter frikast.

Och vad gör du om de tar bort sju mot sex-regeln?

– Jag kommer att spela sju mot sex i vilket fall, men då blir det bara med en överdragströja i stället, lovar Jacobsen.

Eller om det var ett hot.

Själv vill Jacobsen inte ställa upp på att det var sju mot sex-spelet som ordnade VM-guldet i januari. Det har han sannolikt helt rätt i, eftersom Danmark var så pass överlägset i både semifinalen och finalen att det aldrig behövdes. Faktum är att Jacobsen bara spelade sju mot sex i tre av Danmarks tio VM-matcher.

Trots det spelade sju mot sex en stor och för vissa lag helt avgörande roll under VM. Ibland på ett positivt sätt och ibland på ett negativt. De senaste årens hätska debatt om regeln gjorde också att IHF:s New Rules Working Group, som vid det här laget hade bytt namn till Rules Game Development Working Group, var på tårna. Med hjälp IHF-partnern Swiss Timing kunde man analysera och utvärdera samtliga 96 VM-matcher ur ett sju mot sex-perspektiv.

Dietrich Späte, ni vet tysken som även är ordförande i IHF:s kommission för träning och metoder, fick i uppdrag att summera resultatet i IHF:s stora VM-kompendium. Resultatet blev tolv sidor med siffror och analyser kring allt som överhuvudtaget går att få fram kring sju mot sex-spelet.

Det är också ett stort långfinger i luften till alla som varnat för att den nya regeln skulle ta över handbollen. Redan i rubriken konstateras det som förs i bevis under resterande tolv sidor: "Playing seven against six – A tactical option only for certain match situations". Ett taktiskt redskap, men BARA för vissa situationer i matcherna.

"Vi vill göra handbollen mer och mer attraktiv med så få avbrott som möjligt och mindre hårda och tuffa dueller."

Späte poängterar gång på gång hur få lag som använder sig av regeln, hur liten del av de totala anfallen som spelas i sju mot sex och hur dåligt det gick för de lagen som försökte spela det mer konsekvent. Och det går inte att argumentera emot honom. Siffror är siffror och fakta är fakta.

Bara 3,86 procent av anfallen spelades i sju mot sex.

Bara 3,59 procent av alla mål under VM gjordes i sju mot sex.

Och medan det bara blev mål i 48,71 procent av alla sju mot sex-anfall, blev det mål i 53 procent i resten av anfallen.

Lagen som spelade sju mot sex var helt enkelt inte tillräckligt bra på det.

Sedan kan man se det på olika sätt. Beror det på att sju mot sex-spelet är i sin linda och att det bara kommer att utvecklas mer och bli bättre? Eller beror det på att lagen helt enkelt har för mycket att förlora på att spela sju mot sex och att det aldrig kommer att slå igenom mer än vad det redan har gjort?

Nikolaj Jacobsen tror på det senare alternativet. Och då var ändå hans Danmark – där Mikkel Hansen var den som tog besluten i övertagsspelet – överlägset bäst med en målprocent på 74,3 i sju mot sex. Jämför man den siffran med de lagen som använde sig av taktiken mest – som Makedonien, Chile, Brasilien och Kroatien – är resultatet häpnadsväckande. Kroatien, som var bäst av de nämnda lagen, gjorde bara mål i 47,9 procent av sina sju mot sex-anfall. De anfall man valde att ha kvar målvakten i buren gjorde man i stället mål i 56 procent av anfallen.

Vilka siffror man än tittar på kommer bara mer och mer bevis på att sju mot sex inte fungerar eller gynnar lagen i längden. Noterbart är också att de tre lagen som tog medalj var bland de som använde sig allra minst av sju mot sex.

Det Dietrich Späte däremot kommer fram till, och som han också berättar om när vi frågar honom över mejl, är att sju mot sex-regeln kraftigt har påverkat lagens spel med en man mindre. Siffrorna i hans egen genomgång visar också att lagen gör allt fler mål trots att man har en spelare utvisad.

– Allt oftare byter lagen ut målvakten under en tvåminutersutvisning för att få spela sex mot sex utan målvakt i stället för fem mot sex. Rules Game Development Working Group håller för närvarande på att analysera om effekten av utvisningar försvagas av det, skriver Späte.

Baserat på slutsatserna i VM-analysen är det också

främst i utvisningsspelet som sju mot sex-skeptikerna kan hoppas på en regelförändring. För när siffrorna med en överväldigande tydlighet visar att sju mot sex-spelet varken fungerar eller är särskilt utbrett verkar det högst osannolikt att regeln ändras eller tas bort. På IHF-kongressen i Göteborg konstaterades samma sak: Några regeländringar är inte nödvändiga eftersom spelet används så pass lite.

Något Ramón Gallego från Rules Game Development Working Group själv också berättar i vår mejlkonversation.

– Vi vill göra handbollen mer och mer attraktiv med så få avbrott som möjligt och mindre hårda och tuffa dueller. Men inga väsentliga förändringar planeras, skriver han.

SIFFROR FRÅN HERRARNAS VM 2019

- Makedonien (sju av sju matcher), Kroatien (åtta av nio) och Brasilien (sex av ju) var de lag som använde sig av sju mot sex-spelet mest kontinuerligt.
- Bara 3,86 procent av alla VM-anfall spelades i sju mot sex. Av dessa blev det bara mål i 48,71 procent av anfallen. I övriga anfall blev det mål i 53 procent.
- Bäst på sju mot sex-spelet av de lag som spelade mer än 20 anfall var Danmark (mål i 74,3 procent av anfallen), långt före Japan (50 procent och Kroatien (47,9 procent).
- Sämst på sju mot sex-spelet av de lag som spelade mer än 20 anfall var Makedonien (45,1) och Brasilien (46,2).
- Bara Danmark, Brasilien, Qatar, Chile, Korea och Angola lyckades bättre i spel utan målvakt än med målvakt. Då är även utvisningsspelet medräknat.

”Jag känner att jag har ett klart övertag på de svenska coacherna. Helt outstanding, faktiskt.”

Andreas Stockenberg tar en klunk öl på en av uteserveringarna vid småbåtshamnen i Åhus. Bara några meter bort låg en av planerna där Åhus Beachhandboll spelades för första gången. Stockenberg var själv domare under många somrar i Åhus, men numera har han inte mycket till övers för spelet. Konstigt kanske, med tanke på att många jämför sju mot sex-spelet med beachhandbollen. Och om det är något som Stockenberg numera är förknippad med så är det just sju mot sex-spelet.

Det har hunnit rinna mycket vatten under broarna sedan Johan Nilsson suckade uppgivet i C More:s studio efter den första SM-finalen. Alingsås fick ordning på sitt försvarsspel till nästa match och när Sävehof till slut vann sitt SM-guld var det med ett helt vanligt sex mot sex-spel.

Ändå är det lagets tränare Andreas Stockenberg som har startat och till stor del drivit den svenska debatten om sju mot sex. Med Sävehof använde han spelet flitigt under hela säsongen och var till stora delar lyckosam även under slutspelet. Efter SM-guldet i våras var det också han som utsåg sig själv till ett taktiskt geni.

– Det har blivit en del av sporten. Det är som att de skulle ta bort offside i fotboll, då får man ju ställa

”Sävehof är den största mellanmjölken som funnits.”

”

en kille vid stolpen som kan peta in bollen och inte behöver jobba hem. Men många tränare är för stolta. Eller har de inte kunskapen att sätta sig in i det och tänker att det här bara är en fluga. Då har de varit nonchalanta mot regeln. Handboll har blivit en helt annan sport och regeln öppnar för sämre lag att slå bättre, säger Stockenberg.

Själv har han, likt Nikolaj Jacobsen, inte den stoltheten de båda pratar om.

När tidningen Barometern 2016 frågade Stockenberg, då tränare i Amo Handboll, vad han tyckte om de nya reglerna var han lika kritisk som många andra.

– För mig är handboll två lag med sex spelare och en målvakt. Jag hatar beachhandboll men det här får väl utvärderas senare. Skulle jag gissa är det här en regel vi bara får se det här året, sa han.

Det var då. Regeln är kvar och tre år senare bidrog den starkt till det SM-guld han tog med Sävehof.

– Jag började spela sju mot sex med Alstermo när vi kvalade mot Hammarby. När du har ett sämre material och ska stängas sex mot sex mot ett bättre lag så förlorar du i handboll. Då spelade jag med fyra niometersspelare för att Hammarby var bra i 3–2–1-försvaret. Sen vann de ändå, men vi var nära dem i två matcher och egentligen borde det kanske skilja 15–20 mål mellan oss, säger Stockenberg.

Vad tycker du om sju mot sex-spelet i dag?

– Man får rätta sig efter vad som är tillåtet. Helst skulle jag också vilja ha tillbaka den gamla sporten handboll, men nu har de bestämt att det här tillhör och då måste vi tränare hänga med i utvecklingen.

Om Nikolaj Jacobsen är självlärd har Stockenberg tittat mycket på en annan sju mot sex-tränare. Lino Cervar var inte särskilt lyckosam i sitt sju mot sex-spel med Kroatien under VM 2019, men har ändå varit kreativ med spelformen de senaste åren. Inte minst när det går att vinna på att vara destruktiv.

– En grej som jag har tagit av Cervar är att ju sämre lag jag har, desto färre anfall ska mitt lag se till att ha. Så att motståndarna också får färre anfall. Då är det större sannolikhet att vi vinner. Han spelade så med Metalurg och matcherna slutade typ 19–18 hela tiden. Han spelade ett tråkigt sju mot sex i två minuter långa anfall. Det blev ju inga anfall i matcherna! När jag hade lyssnat på honom och varför han använder det så blev det en del av inspirationen, att man kan göra jåkligt bra resultat med små medel, säger Stockenberg.

– Sedan har han utvecklat det och man kan spela sju mot sex på olika sätt. Med Sävehof satte vi in det ibland när vi ledde med fyra bollar och det var sju minuter kvar. Då kan motståndarna inte gå upp och stressa med ett högt försvarsspel. Om du har tre-fyra bollar upp med sex-sju minuter kvar går det inte att förlora om du har disciplinen i sju mot sex. Tiden tar slut.

I finalserien mot Alingsås spelade Sävehof sju mot sex framför allt i inledningen av matchserien. Sedan avbröt man.

– Vi hade ingen vinning av det, snarare tvärtom.

Vi kändes stressade av det.

Att Jonas Laholm tog rätt beslut hela tiden var en förutsättning för att spelet skulle fungera. Precis som med Andy Schmid i Rhein-Neckar Löwen och Mikael Hansen i Danmark var det Larholms hjärna som var nyckeln.

– Allt hängde på honom. När han var så klinisk som han var i den första matchen mot Alingsås hade det inte spelat någon roll om vi hade mött Kiel, vi hade gjort 35 mål på dem också. När det funkar så prickfritt och han gör alla valen rätt då gör vi mål överallt, säger Stockenberg.

– Du måste ha den spelaren, det är nyckeln. Kolla AIK när de spelade sju mot sex, det blev bara pinsamt. De hade (Ola) Pewik och (Troels) Jörgensen.... Och en högernia som är högerkant, det går ju inte, det blir bara chansspel.

Jag började föra statistik på ert sju mot sex-spel i slutspelet och ni vann ju i stort sett alla perioder förutom i en av matcherna mot Alingsås. Vad tänker du kring det?

– Man kan säga att du har fått en läsning på det här med sju mot sex?

Ja.

– Men det är ändå bra med läsningar. Jag får också det och läser mig på en viss förening eller en viss spelare eller en viss grej. Det är ganska befriande, då vill man bevisa att man har rätt.

Men man kan ju ha fel också?

– Då får man inte vara så stolt.

Min tes är att sju mot sex är dåligt för handbollen på lång sikt?

– Försvarsspelet kommer att utvecklas. Nu är det anfallen man tränar på, men sju mot sex-försvaret kommer också att göra alla lite bättre, så det kan också vara utvecklande.

Om du hade varit tvungen att välja, hade du tagit bort regeln då?

– Nej, eftersom jag själv ligger i framkant så vill jag inte ta bort den. Jag känner att jag har ett klart övertag på de svenska coacherna. Helt outstanding, faktiskt. Plus att vi skrämde bort IFK Kristianstad från att välja oss i slutspelet. Ingen vill möta sju mot sex, jag vill inte göra det, jag blir livrädd varje gång. Du har inte samma kontroll.

Den kommande säsongen kommer Stockenberg att få planera sina taktiska krig mot tränarna i allsvenskan. Han erbjöds ett år till i Sävehof, men valde själv att lämna.

– Om de inte vill ta mig som jag är så är det väl ingen mening. Det är som i ett förhållande, det här är jag, pissa inte på mig. Jag är obekvä. Jag vill ge till sporten och säga vad jag tycker i stället för att vara en mussla. Det skulle väl inte gynna sporten. Det ska väl svingas lite och i alla klubbar jag har varit i skapar det ett intresse. Sävehof är den största mellanmjölken som funnits och till och med den klubben har blivit intressant, annars hade du inte suttit här med mig nu.

Tror du Sävehof spelar sju mot sex även nästa år?

– Vet inte, men det vore tjänstefel att inte göra det.

”Regeln är ett jävla skit.”

Tränare som Nikolaj Jacobsen och Andreas Stockenberg har väckt beundran med sitt sätt att hantera sju mot sex-regeln. Rules Game Development Working Group har lyckats bevisa att regeln än så länge inte haft den enorma inverkan på spelet som många fruktade. Och på Island är man så vitt vi vet fortfarande lyriska över regeländringen.

Men för att förstå sju mot sex-spelets fulla effekt på handbollen får man kanske ta ett trappsteg ner från Ramón Gallego, Dietrich Späte, Manfred Prause och de andra herrarna som sitter på makten.

Jasmin Zuta är huvudtränare i Redberglids IK, instruktör på Rikshandbollsgymnasiet och jobbar med utbildningssystemet i RIK. Till skillnad från Jacobsen och Stockenberg är han en av dem som motvilligt tvingats ta till sig sju mot sex-spelet och samtidigt lära ut taktiken som han inte tror på till de yngre spelarna.

– För en handbollsgalning så är det rätt... ja, man tappar lusten ibland. Var fan är vi på väg? Varför ska någon som inte har en aning om sporten bestämma? Det är så det känns, men det är bara att hantera, säger Jasmin Zuta.

Han är skarpt kritisk till IHF i allmänhet och sju mot sex-regeln är bara en del av allt han tycker går förlorat med handbollen. Helst skulle han vilja se ett tuffare europeiskt handbollsförbund som står upp mot det internationella förbundet.

– Handbollen är på väg mot fotbollen där man kan köpa topplatser i IHF. Det är sorgligt och det är hög tid att man på EHF-nivå sätter sig upp och ifrågasätter. Det här är så långtifrån det sporten ska vara. Ska man följa sju mot sex-spelet så behövs fler regeländringar, enligt mig. Jag tänker på skottklocka till exempel. Jag tycker att handbollen är ute på hal is och jag gör kopplingen

”Ska man följa sju mot sex-spelet så behövs fler regeländringar, enligt mig. Jag tänker på skottklocka till exempel. Jag tycker att handbollen är ute på hal is och jag gör kopplingen till pengar.”

till pengar. För vad vet egentligen IHF:s president om vad sporten handlar om?

IHF-presidenten han syftar på är Hassan Moustafa. Han är känd för att komma med mer eller mindre tokiga idéer på hur spelet ska förändras. Han har drivit igenom så att mer etablerade handbollsnationer har fått friplatser till mästerskap och har ofta pratat om hur handbollen skulle kunna bli mer attraktiv för tv-publiken. Eller kanske framför allt tv-bolagen.

Att ha en spelare som springer runt med en ful väst och som dessutom döljer sponsorernas loggor låter alltså inte som något i Hassan Moustafas smak.

Jasmin Zuta tycker inte att regeln är trovärdig och är kluven till hur han ska hantera den i RIK:s A-lag kontra de ungdomar han utbildar på gymnasiet.

– Vi ska vinna som elittränare och då kan man inte ta bort det. Men tittar man på RIK, med ett flöde av unga spelare, så kan man inte utbilda dem i sju mot sex om de ska få en internationell karriär. Genombrotten försvinner med det spelet, det är en av de största sakerna som händer. Frågan är då hur länge det håller, för det förändrar grundfundamentet för sporten. Du skulle kunna skrota genombrott från ungdomsnivån, men vad händer då om de plötsligt tar bort regeln?

– Jag är frågande till hur regeln kom till. Man driver en linje utefter att man vill ha farten och ett aktivt flöde i spelet, men hur det faktiskt ser ut är att spelet blir mycket långsammare. Det är så motsägelsefullt.

Tomas Axnéer tränar Lugi herrar och är även förbundskapten för U17-landslaget. Han är inte lika kritisk som Jasmin Zuta, men har inte riktigt bestämt sig vad han tycker om sju mot sex-regeln.

– Jag är tveeggad. På ett sätt kan det vara utvecklande för spelarförståelsen att ställas inför valsituationer. Det är ett tacksamt sätt att träna på att göra rätt val. Men samtidigt tar det bort duellspel, aggressivt försvarsspel, att vinna sina kamper och dra på sig en gubbe. I träningsyfte använder vi ofta fyra mot tre eller fem mot fyra, då är det lite lättare att välja och det kan vara bra i utbildningsyfte.

När European Open avgjordes i Göteborg i början av juli såg man inte mycket av sju mot sex-spelet i Axnéers landslag.

– Vi spelade bara sju mot sex för att försöka vända finalen. Där såg jag väldigt lite sju mot sex, säger han.

I Lugi använde han det desto mer, inte minst när han hade Simon Jeppsson att tillgå.

– Hade han en bra dag gick det inte att försvara sig. Även om lagen generellt sett har varit väldigt dåliga på att försvara sig mot sju mot sex. Där tror jag att det kommer att bli bättre. Man kanske får se fem försvarare och en som står på mittplan? I anfallsspelet är ju det mesta redan provat.

Även Axnéer pekar på det som man i Rules Game Development Working Group redan har konstaterat.

– Det är inte en bestraffning att bli utvisad. När man alltid kan spela sex mot sex är det lättare att ta frikast. Det är en stor skillnad där man ser hur det har påverkat spelet.

Ola Månsson, tränare i H65 och tidigare förbundskapten för U21-landslaget, var med på junior-VM 2016 när de nya reglerna just hade införts.

– Då vågade ingen använda det. Det var ett blankt blad, säger han.

Månsson är, precis som Jacobsen och Stockenberg, mer pragmatiskt lagd. Han önskar att han hade använt sig mer av sju mot sex-spelet med H65 förra säsongen.

– Vår tanke var att göra det ganska mycket. Problemet var att vi ledde med 10–2 efter en kvart i varje match, och då använder man inte det. Jag är inte främmande för att använda sju mot sex som ett av tre-fyra spel. Du spelar med kantövergångar och växelspel, då kan du lika gärna spela sju mot sex också.

Gillar du regeln?

– Nej, regeln är ett jävla skit.

Men du låter ju positiv?

– Ja, men det går ut på att vinna. Då får man använda det som finns. Jag tycker inte om att man tacklar en spelare som skjuter, men det gör vi ändå. Jag tycker inte om när kantspelaren är nere när de skjuter, men ändå lär vi ut det. Regeln är idiotisk. Den infördes för att få ett snabbare spel och det är det enda det inte har blivit.

Ett trappsteg upp från tränarna på golvet finns domarna på golvet. Mirza Kurtagic är tillsammans med Mattias Wetterwik rankade som Sveriges bästa domarpar. Duon dömde också VM i Danmark där alltså en del lag använde sig av sju mot sex mer kontinuerligt. Nu är domarna kanske de som har påverkats minst av den nya regeln. Det förekom ju även tidigare att lagen bytte ut målvakten och satte in en västspelare. Men spelet innebär samtidigt en del taktiska dispositioner även för domarna.

– Som plandomare får man ju inte stå på samma sida som bänken och riskera att krocka med den insprängande målvakten. Det innebär att man kan stå på samma sida en i hel halvlek. Och så har du i stället fotografer som blir arga för att du hela tiden står i vägen för dem. Man blir mer fastlåst som domare, säger Mirza Kurtagic.

– I VM dömde vi Makedonien, som spelade konstant i sju mot sex. Då var vi förberedda, dels på de dubbla mittsexorna, men också på vilken av niometersspelarna som tog alla beslut. De aspekterna måste man ta med sig och där har det här kommit in med tre domare. Dels på grund av sju mot sex-spelet och dels på grund av det mer fysiska spelet, säger han.

Tar vi ytterligare några trappsteg upp, till hjärtat av sju mot sex-frågan, är vi tillbaka hos Anna Rapp. Hon är sedan 2017 kassör i IHF Council och deltog på sommarens IHF-kongress i Göteborg. Det är bland annat hos henne frågan om eventuella regeländringar förr eller senare hamnar. Gruppen består för närvarande av 16 medlemmar och förutom Rapp ingår bland andra IHF-presidenten Hassan Moustafa, EHF-presidenten Michael Wiederer och redan välkända regelherrar som Ramón Gallego och Dietrich Späte. Det var i IHF Council som man gick helt och hållet på New Rules

Working Groups linje när sju mot sex-frågan klubbades igenom och det är där samma fråga hamnar igen om det blir aktuellt med en förändring.

Vad händer om ni är oense i Council?

– Håller man inte med i en fråga så kan man säga det. Jag vet inte om det har varit några fall med röstningar, i de flesta fallen har man resonerat sig fram till en bra lösning. Men det är en spännande setting måste jag säga. Man har simultantolk, mikrofon och det är ett väldigt formellt sammanhang. Men ju mer jag lär känna medlemmarna, desto bättre känns det för min del också, svarar Anna Rapp.

Han som sitter på den yttersta makten är presidenten Hassan Moustafa. Om honom finns det sannerligen många åsikter, men Anna Rapp är överraskande positiv.

– Jag måste säga att jag tycker att han är bra. Han lyssnar om man säger något och det går att tycka anorlunda än vad han gör. Det var sådant som jag var orolig för innan. Men han brinner för handbollen och vill väl. Han vill göra handbollen bredare, större och mer global. Han driver på för att USA och Kina också ska inse storheten med handboll, vilket jag tycker är helt rätt.

Även om en regelförändring är långt borta i dagsläget kan det vara bra att veta var vår svenska representant står i frågan. Hade Anna Rapp röstat för eller emot att ta bort sju mot sex-regeln? När hon får frågan är hon på plats i Spanien där hon som utsänd IHF-representant följer herrarnas U21-VM.

Rent hypotetiskt, hur hade du röstat?

– Det vet jag faktiskt inte. Just nu är det paus i Sveriges placeringsmatch mot Brasilien och där har Sverige faktiskt vänt matchen med hjälp av sju mot sex-spel. Så som svensk är det bra just i dag. Ser man rent generellt vill jag inte att sju mot sex ska bli något som man alltid spelar, men som en taktisk disposition är det ett bra verktyg i coachlådan. Men hur jag hade röstat kan jag inte svara på i dagsläget, säger hon.

Kanske är det just där vi landar. Att sju mot sex-spelet är bra så länge ingen får för sig att använda det för mycket.

Så länge det inte dyker upp fler Nikolaj Jacobsen, Andreas Stockenberg eller Lino Cervar.

Reglerna är alltså bra så länge de inte utnyttjas fullt ut. Och det är först när reglerna utnyttjas som de blir dåliga.

Handbollens paradox sedan den 1 juli 2016. ■

”Man blir mer fastlåst som domare.”

